

mokratiske, at alle interesser er ved bordet, når vi laver en løsning, hvor det fortsat er Realkreditrådet, der er til stede? Jeg synes ikke, det behøver at være så stort et spørgsmål, som ministeren gør det til. Denne praktiske måde forekommer mig også at være den tydeligvis mest demokratiske.

Kl. 12:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:01

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at man ikke skal have befundet sig i debatten om det finansielle system ret længe, før man kan finde talrige eksempler på kraftige interessekonflikter mellem det, som man som pengeinstitut ønsker, og det, man som realkreditinstitut ønsker.

Så jeg vil sige, at det vil være meget forkert at lave den slutning, at de to altid har et sammenfald, for hvis det var tilfældet, at pengeinstitutsektoren og realkreditinstitutsektoren altid havde sammenfaldende interesser, så behøvede realkreditsektoren jo slet ikke at være repræsenteret i rådet, så kunne man bare nøjes med at have Finansrådet siddende. Men realiteten er altså i den, at der i dag er to realkreditorganisationer, der næsten er lige store, og det, vi i dag bruger Folketingets tid på, er at diskutere, om det kun er den ene organisation, der skal lyttes til og som skal repræsenteres, når der er diskussioner i de forskellige råd og nævn.

Jeg vil fastholde, hvad jeg har sagt her fra talarstolen, at det vil være udtryk for en nyskabelse, hvis vi fra Folketingets side nu begynder at bestemme, at der en særlig forening, som skal have præferencestilling, og jeg vil sige ud fra de erfaringer, jeg har haft som justitsminister, at jeg også tror, det vil være meget uklogt, hvis vi begynder at sige, at der er nogle organisationer, som vi giver en blåstempling, som vi ikke giver til andre. Det vil sådan set være at begrænse foreningsfriheden.

Kl. 12:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jesper Petersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 12:02

Jesper Petersen (SF):

Jeg må sige, at jeg ikke helt forstår, hvorfor vi skal op på de der meget høje nagler, som ministeren begiver sig op på. Man kunne frygte, at det var, fordi der faktisk var en god sag at kom-

me efter, og ministeren ligesom gerne vil have, at vi skal diskutere noget andet. Jeg mener, at ministeren selv får sagt, at de indbyrdes er ret uenige, de her to organisationer, og samtidig kan vi se, at nogle af dem jo er tilknyttet bankerne og bliver indirekte hørt der. Så synes jeg bare, at den mest fornuftige løsning ville være at sikre, at Realkreditforeningen stadig er der, men høres via sit medlemskab af Finansrådet. Der kan laves andre løsninger, hvor man så siger, at den anden forening så er permanent suppleant eller har en ret til at blive hørt eller få information eller noget i den dur, som ministeren også selv var inde på var en eller anden form for fordeling af pladserne mellem de her to foreninger.

Når man netop siger, at de grundlæggende er uenige, så er det vel ikke urimeligt at sige, at vi skal sikre nogle interesser, der ellers ikke er til stede, hvis ikke man laver den her løsning, hvor Realkreditrådet er der hele tiden, for ellers er der altså nogle, man mangler ved det bord, og så er der en demokratisk skævhed, som ikke kommer til udtryk.

Kl. 12:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:04

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jesper Petersen, at jeg ikke tror, at jeg på noget som helst tidspunkt har sagt, at de to foreninger altid er grundlæggende uenige. Min pointe er sådan set, at de ofte vil have sammenfaldende synspunkter, når det gælder realkreditsektoren mod andre dele af den finansielle verden, der kan have andre synspunkter. Jeg må sige, at grunden til, at jeg sådan set måske bliver lidt skarper, end jeg normalt ville blive under et almindeligt fredeligt lovforslag, er, at det støder mit demokratiske hjerte, at Socialistisk Folkeparti kan have det synspunkt, at hvis der er to organisationer, som er grundlæggende uenige, så gider vi kun høre på den ene organisation.

Jeg synes simpelt hen, at det er en udemokratisk måde at argumentere på. Men jeg synes da bestemt, at vi under udvalgsbehandlingen kan bruge lidt kræfter på at få det her udboret, for som jeg hører Folketinget, så er der sådan set mere en reel interesse i at sikre, at der er en ligelig repræsentation af synspunkter på tværs af alt, og det tror jeg faktisk godt vi kan enes om. Men jeg tror også, jeg må sige det, jeg startede med at sige, nemlig at vi skal passe på, at vi ikke begynder at vælge side i forhold til frivillige for-